

सर्वोच्च अदालत
संयुक्त इजलास
माननीय न्यायाधीश श्री सुशीला कार्की
माननीय न्यायाधीश श्री दीपकराज जोशी
फैसला

०७०-CR-०८९७

मुद्दा:- जबरजस्ती करणी।

जिल्ला मोरङ्ग सिंहदेवी गा.वि.स. वडा नं. ५ बस्ने हाल कारागार कार्यालय
विराटनगरमा थुनामा रहेका लोकेन्द्र परियार.....१

पुनरावेदक
प्रतिवादी

विरुद्ध

"A सुन्दरपुरको" जाहेरीले नेपाल सरकार.....१

प्रत्यर्थी
वादी

शुरू तहमा फैसला गर्ने:- माननीय जिल्ला न्यायाधीश श्री चण्डीराज ढकाल
मोरङ्ग जिल्ला अदालत।

पुनरावेदन तहमा फैसला गर्ने:- माननीय न्यायाधीश श्री गोपाल पराजुली
माननीय न्यायाधीश श्री नरेन्द्रकुमार शिवाकोटी
पुनरावेदन अदालत विराटनगर।

पुनरावेदन अदालत विराटनगरबाट मिति २०७०।३।२३ मा भएको फैसलाउपर
न्याय प्रशासन ऐन, २०४८ को दफा ९(१) बमोजिम यसै अदालतको क्षेत्राधिकार भित्रको
भै पुनरावेदक प्रतिवादी लोकेन्द्र परियारको तर्फबाट पुनरावेदन दायर हुन आएको प्रस्तुत
मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य एवं ठहर यस प्रकार रहेको छ:-

मिति २०६९।८।५ गते राती २१.०० बजे तिर मोरङ्ग बेलवारी गा.वि.स.वडा नं.१ स्थित विमला परियारको काठको खाँबा भएको पूर्व फर्केको टाढे घरको अगाडी रहेको बरण्डामा गुन्द्री माथि हातले निर्मित पातलो डसना सो माथि खैरो मैलो रङ्गको तन्ना बिच्छ्याएको ओछ्यानमा जिल्ला मोरङ्ग सिंहदेवी ५ बस्ने लोकेन्द्र परियारले जाहेरवाला "A सुन्दरपुरको" नावालिका छोरी वर्ष ८ की पीडित "B बेलवारी" मामाघरमा पढ्न बसेको अवस्थामा प्रतिवादीले जबरजस्ती करणी गरेको भन्ने व्यहोराको घटनास्थल मुचुल्का।

पीडित "B बेलवारी"मोरङ बेलवारी १ स्थित माइजु विमला परियारको घरमा बसी अध्ययन गरिरहेकी थिइन्। लोकेन्द्र परियार मेरो सासुको सहोदर बहिनीको छोरा भएकोले पाहुना भै आई बसेको रहेछन्। बेलुकी खाना खाई सकेपछि निजले म बरण्डामा सुत्छु, भान्जा वा भान्जी मेरो साथी सुत्न आऊ भनेकाले मेरो छोरी पीडित रमाउँदै आई मामासँग सुतेकोमा राती २३.०० बजे तिर मेरी सासु बाहिर निस्कदा नानी रोएको सुनी के भयो भनी सोधखोज गर्दा निस्दाएको देखी सासुआमाले लगी सुताएको र भोलीपल्ट पीडित हिड्न असजिलो गरेको देखी के भयो भन्दा मामाले मलाई कसैलाई भनेमा मारी दिने भन्दै घाँटी समाई मुख थुनेर जबरजस्ती करणी गर्नु भयो भनेकोले थाहा पाई यो सूचना दिन आएका छौं। निजलाई पक्राउ गरी कानून बमोजिम कारवाही गरी पाऊं भन्नेसमेत व्यहोराको "A सुन्दरपुर" को जाहेरी दरखास्त।

मिति २०६९।८।५ गते बेलुका ५ बजेतिर म बेलवारी-१ स्थित मेरो आफ्नै ४ कठ्ठा खेतमा धान काट्न आएको थिए। राती मेरी ठूलीआमाको तथा निजको बहारी विमला परियारको घरमा बसी रातको खाना खाई घरको बरण्डामा सुत्न पीडितलाई बोलाएकोमा निज खुशी हुँदै सुत्न आईन। निजलाई अंगालो हाली सुतेकोमा राती २३.०० बजेको समयमा मलाई यौन चाहना भएकोले भान्जीको कटु खोली मेरो उत्तेजित लिङ्ग निजको योनीमा जोडाई योनीद्वारमा प्रवेश गराउन शुरू गर्दा निज छटपटाएको हुँदा निजको मुख थुनी लिङ्ग योनीमा प्रवेश गराउँदा निजको योनीमा मेरो लिङ्ग आधा मात्र प्रवेश गरेको हो। करिव २ मिनेट बाहिर भित्र गरी मैले योनी बाहिर वीर्य झारेको हो। निज रून थालेपछि निजको हजुरआमाले लगी सुताएको र भोलीपल्ट परिवारका सदस्यलाई सो कुरा सुनाउँदा थाहा पाई मलाई प्रहरीले पक्राउ गरी लगेको हो भन्नेसमेत व्यहोराको प्रतिवादी लोकेन्द्र परियारको बयान कागज।

म सानैदेखि मामा माईजुको घरमा बस्दै पढ्दै आएको, मामा घरमा पाहुना आएका मेरो मामा नाता पर्ने लोकेन्द्र परियारसँग सुतेको अवस्थामा निजले मैले लगाएको सुरूवाल खोली मेरो पिसाव फेर्नेमा निजको पिसाव फेर्ने जोडी प्रवेश गराउन खोज्दा मलाई दुखी म रोएँ, कराएको हो भन्नेसमेत व्यहोराको पीडित "B बेलवारी" को कागज।

जाहेरवालाकी छोरी मेरी नातिनी वर्ष ८ की "B बेलवारी" मेरो घरमा सानैदेखि बस्दै आएकोमा बहिनीको छोरा लोकेन्द्र परियार बेलुकीको खाना खाई घरको बरण्डामा "B बेलवारी" लाई बोलाई आफूसँग सुताएकोमा राती २३.०० बजे तिर नातिनी रोएको आवाज सुनी बोलाई सोधनी गर्दा मलाई मामाले मुख थुनी करणी गर्नुभयो उठ्न बस्न हुँदैन अरूलाई नभन्नु भने भनी बताएकी हुन्। प्रतिवादीले आफ्नै भान्जी पर्ने पीडितलाई जबरजस्ती करणी गरेको हो भन्नेसमेत व्यहोराको पीडितकी हजुरआमा तथा प्रतिवादीकी ठूलीआमा नरदेवी परियारको कागज।

मेरो भान्जी नाता पर्ने जाहेरवालाकी छोरी "B बेलवारी" सानैदेखि मावली घर बस्दै आएकोमा मिति २०६९।८।५ गते पाहुना आएका देवर नाता पर्ने लोकेन्द्र परियार भान्जी "B बेलवारी" लाई साथमा लिई बरण्डामा सुतेकोमा मुख थुनी जबरजस्ती करणी गरेको र सो कुरा सासु नरदेवी परियारले सोधपुछ गर्दा पीडितले बताएकी हुन्। प्रतिवादीले भान्जी नाता पर्ने "B बेलवारी" लाई करणी गरेको हो भन्ने व्यहोराको पीडितकी माइजु बिमला परियारको कागज।

प्रतिवादी लोकेन्द्र परियारले भान्जी नाता पर्ने "B बेलवारी" लाई आफ्नै मावली घरमा मुख थुनी डरत्रास देखाई जबरजस्ती करणी गरेको हो भन्ने पीडितसमेतलाई सोधपुछ गर्दा थाहा भएको हो भन्नेसमेत व्यहोराको लोककुमारी खुलालको वस्तुस्थिति मुचुल्का।

पीडित उपर करणी भएको हो भनी यकिनसाथ भन्न नसकिने भन्ने परीक्षण प्रतिवेदन।

प्रतिवादी लोकेन्द्र परियारलाई मुलुकी ऐन जबरजस्ती करणीको महलको १ र ३ (१) नं. बमोजिमको कसूर अपराधमा ऐ.को ३ (१) नं. बमोजिम सजाय गरी ऐ.को १० नं. बमोजिम पीडितलाई प्रतिवादीबाट उचित क्षतिपूर्ति समेत भराई पाउँ भन्नेसमेत व्यहोराको अभियोगपत्र।

मिति २०६९।८।५ गते म मेरी आमाको दिदीको घरमा बस्न गएको थिएँ। त्यहाँ मेरी ठूलीआमाका नाति नातिनी पनि आएका रहेछन्। म बेलुका खाना खाई बरण्डामा ओछ्यान लगाई सुत्न पीडित भनिएकी "B बेलवारी" को दाजु भान्जा पर्ने निकेश बर्देवालाई बोलाएकोमा निज भान्जी "B बेलवारी" सुत्न आईन्। राती म भान्जीसँग सुत्ने क्रममा निज जाडोले काम्न थालेकी हुँदा मैले निजलाई तानी अंगालोमा राखी सिरक ओढाई सुताए। मैले जाँड खाई नशाको सुरमा रहेकोले भान्जीका केही साना स्तन पलाएका र अंगालोमा रहेकीले मलाई करणी गर्न मन लाग्यो। निज पनि मसँग टासिन थालेकीले मैले आफूले लगाएको पेन्ट र कट्टु आधा खोले। भान्जीले पनि आफूले लगाएको सुरूवाल आधा खोल्न। मैले मेरो लिङ्ग निजको योनीमा पसाउन खोज्दा पसेन। बाहिर नै दल्न थाले। यसरी लिङ्ग निजको योनीमा प्रवेश नगरेकाले बाहिर दल्दा समेत भान्जीले कुनै प्रतिवाद नगरी मलाई नै साथ दिएकीले मेरो वीर्य निजको योनी बाहिर स्खलन भयो। मैले "B बेलवारी" लाई जबरजस्ती मुख थुनी करणी गरेको होइन निजसँग टास्सिएर सुतेको अवस्थामा मलाई करणी गर्ने इच्छा भएको र "B बेलवारी" ले पनि आफै आफ्नो सुरूवाल खोली करणी लिनु दिनु भएको हुँदा अभियोग दाबी अनुसारको कसूर मैले गरेको छैन भन्नेसमेत व्यहोराको प्रतिवादी लोकेन्द्र परियारको अदालतमा गरेको बयान।

वादीका साक्षी पीडित, बिमला परियार, वस्तुस्थिति मुचुल्काका लोककुमारी खुलाल, जाहेरवाला समेतको बकपत्र भै मिसिल सामेल रहेको।

प्रतिवादी लोकेन्द्र परियारलाई अभियोग दाबी वमोजिम कैद वर्ष १० हुने र पीडितले प्रतिवादीबाट क्षतिपूर्ति वापत रु. १०,०००।- भराई पाउने ठहर्छ भन्नेसमेत व्यहोराको मोरङ जिल्ला अदालतको फैसला।

पीडितको स्वास्थ्य परीक्षण प्रतिवेदनबाट जबरजस्ती करणीका लक्षण नदेखिएको र अपराध हुनका लागि मनसाय, उद्देश्य, तयारी र कार्य हुनु पर्नेमा उक्त कुनै पनि कार्य मबाट नभएको तथा उक्त घटना मेरो स्वार्थपूर्ति गर्ने मनसायले गरेको होइन। शुरुबाट मिसिल संलग्न प्रमाणको समुचित मूल्याङ्कन नै नगरी भएको फैसला नमिलेको हुँदा उल्टी गरी आरोपित कसूरबाट सफाई पाउँ भन्नेसमेत व्यहोराको प्रतिवादीको पुनरावेदनपत्र।

प्रतिवादीले अदालत समक्ष वयान गर्दा पीडितको योनी बाहिर नै वीर्य स्खलन गरेको भनी व्यहोरा उल्लेख गरेको अवस्थामा शुरू अदालतले गरेको फैसला मुलुकी ऐन, जबरजस्ती करणीको महलको ५ नं.को व्याख्याको सन्दर्भमा फरक पर्न सक्ने देखिएकाले अ.व. २०२ न.को प्रयोजनार्थ पुनरावेदन सरकारी वकील कार्यालय, विराटनगरलाई पेशीको सूचना दिई पेश गर्नु भन्ने पुनरावेदन अदालत विराटनगरको आदेश।

प्रतिवादीको सगोलको परिवारको ३ कट्टा जग्गा रहेको र सिलाईको काम गरी जीविका चलाउने भन्ने देखिएको हुँदा प्रतिवादीको आयश्रोत समेतलाई आधार मानी शुरूले निर्धारण गरेको क्षतिपूर्तिको रकम समेत मनासिवै देखिँदा शुरू मोरङ जिल्ला अदालतबाट भएको फैसला मिलेकै देखिँदा सदर हुने ठहर्छ भन्नेसमेत व्यहोराको पुनरावेदन अदालत विराटनगरको फैसला।

जबरजस्ती करणीको १ नं. को परिभाषा अनुसार योनीमा लिङ्ग केही मात्रामा प्रवेश गरेको रहेछ भने करणी गरेको मानिन्छ भनि व्याख्या गरिएको छ तर मेरो लिङ्ग निज "B बेलवारी" को योनीभित्र केही प्रवेश पनि नभएको केवल लिङ्ग निजको योनीको बाहिर भागमा दली वीर्य स्खलन भएको भनि मैले बयानमा उल्लेख गरेकाले प्रस्तुत मुद्दामा उक्त कानूनी व्यवस्थालाई अर्कै व्याख्या गरी म विरुद्ध फैसला गरिएको छ। मैले जबरजस्ती करणी गरेको भए ८ वर्षकी बच्चीको पिसाब फेर्ने योनीको आकार ग्रहणा गरी सकेको अवस्था हुन्छ र त्यस्तो योनीमा पुरुषको लिङ्गले योनी छेदन हुन सक्दैन भन्नु काल्पनिक कुरा मात्र हो। जबरजस्ती लिङ्ग प्रवेश गराउन चाहेको भए सबै लिङ्ग प्रवेश नगरेपनि लिङ्गको केही भाग प्रवेश हुन सक्ने अवस्था हुन्छ र जबरजस्ती करणी गर्दा योनी केही च्यालिएको र Hymen Majora मा निलडाम, चोटपटक घाउ अवश्य हुने थियो। उक्त वारदातमा म नसाको सुरमा अर्ध बेहोस जस्तो भएको र सो समयमा अत्यधिक जाडो मौसम भएकाले गरिबको घरमा ओढ्ने ओछ्याउने कपडा अपुग हुने भएकाले सो बेला मसँग "B बेलवारी" टाँस्सिएर सुतेकी र निज आफैँले सुरुवाल खोली मलाई उत्तेजित बनाएकीले म मदहोशमा निजको योनी बाहिर मेरो लिङ्ग दलेको सम्म भएकोले त्यस्तो अवस्थाको घटनालाई जबरजस्ती करणी गरेको भनि म उपर १० वर्ष कैद र दश हजार क्षतिपूर्ति भराउने गरी मोरङ जिल्ला अदालतबाट भएको फैसलालाई सदर गर्ने गरी पुनरावेदन अदालत विराटनगरबाट भएको फैसला प्रमाण ऐन, २०३१ को दफा ३, ५४ विपरीत भएकाले

उल्टी गरी सफाई पाउँ भन्नेसमेत व्यहोराको पुनरावेदक प्रतिवादी लोकेन्द्र परियारको तर्फबाट यस अदालतमा दायर हुन आएको पुनरावेदनपत्र।

नियम बमोजिम पेशी सूचीमा चढि इजलास समक्ष पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दाको पुनरावेदनपत्र सहित मिसिल संलग्न कागज प्रमाणहरूको अध्ययन गरियो। अब: पुनरावेदन अदालत बिराटनगरको मिति २०७०।३।२३ को फैसला मिलेको छ, छैन र पुनरावेदक प्रतिवादिको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्ने हो, होइन भन्ने सम्बन्धमा निर्णय दिनुपर्ने देखिन आयो।

यसमा, पीडित "B बेलवारी" माइजु बिमला परियारको घरमा बसी अध्ययन गरिरहेकीमा लोकेन्द्र परियार मेरो घरमा पाहुना भै आई बसेका र बेलुकी खाना खाई सकेपछि निजले म बरण्डामा सुत्छु, भान्जा वा भान्जी मेरो साथी सुत्न आऊ भनेकाले मेरो छोरी पीडित रमाउँदै आई मामासँग सुतेकोमा राती २३.०० बजे तिर मेरी सासु बाहिर निस्कदा नानी रोएको सुनी के भयो भनी सोधखोज गरी सासुआमाले लगी सुताएको र भोलिपल्ट पीडित हिड्न असजिलो गरेको देखी के भयो भन्दा मामाले मलाई कसैलाई भनेमा मारी दिने भन्दै घाँटी समाई मुख थुनेर जबरजस्ती करणी गरेको भनी जानकारी गराएको हुँदा निज अपराधीलाई पक्राउ गरी कानून बमोजिम कारवाही गरी पाउँ भनी जाहेरी परी अनुसन्धान प्रारम्भ भएकोमा प्रतिवादी लोकेन्द्र परियारलाई मुलुकी ऐन जबरजस्ती करणीको महलको १ र ३ (१) नं. बमोजिमको कसूर अपराधमा ऐ.को ३ (१) नं. बमोजिम सजाय गरी ऐ.को १० नं. बमोजिम पीडितलाई प्रतिवादीबाट उचित क्षतिपूर्ति समेत भराई पाउँ भन्ने अभियोगपत्र रहेको प्रस्तुत मुद्दामा प्रतिवादी लोकेन्द्र परियारले अभियोग दाबी बमोजिमको कसूर गरेको देखिन आएकोले निजलाई अभियोग मागदाबी बमोजिम कैद वर्ष १० र पीडितले प्रतिवादीबाट क्षतिपूर्ति बापत रु. १०,०००।- (दश हजार) भराई पाउने ठहरी भएको शुरु जिल्ला अदालतको फैसलाउपर पुनरावेदन परेकोमा शुरु फैसला सदर हुने ठहर्‍याई पुनरावेदन अदालत बिराटनगरबाट भएको फैसलाउपर पुनरावेदक प्रतिवादीको तर्फबाट प्रस्तुत पुनरावेदन पर्न आएको रहेछ।

निर्णयतर्फ विचार गर्दा पुनरावेदक प्रतिवादीले अधिकार प्राप्त अधिकारीको बयानमा पीडित "B बेलवारी" को योनीमा आधा लिङ्ग प्रवेश गराउँदा पीडित छटपटाएकोले विर्य

बाहिरै स्खलन गराएको भनेका र अदालतको बयानमा पीडित मसंग टासिन आएकोले मैले आफूले लगाएको पेन्ट र कट्टु आधा खोलेको र भाञ्जीले पनि निजले लगाएको सुरुवाल आधा खोलिन। मैले मेरो लिङ्ग निजको योनीमा पसाउन खोज्दा नपसेकोले बाहिर नै दलेको हुँ। लिङ्ग निजको योनीमा प्रवेश नगरेकोले बाहिर दल्दासमेत भाञ्जीले प्रतिवाद नगरी मलाई नै साथ दिएकोले मेरो विर्य निजको योनी बाहिर स्खलन भयो भनी खुलाई दिएको देखिन्छ।

जहासम्म आफूले पीडितलाई जबरजस्ती करणी नगरेको र निजको योनीमा आफ्नो लिङ्ग नपसाएको अवस्थामा जबरजस्ती करणीको वारदात स्थापीत हुन नसक्ने अवस्थामा आफूलाई जबरजस्ती करणी जस्तो गम्भीर अपराधमा कसूरदार ठहर गर्ने गरी भएको पुनरावेदन अदालत विराटनगरको फैसला त्रुटिपूर्ण रहेको भन्ने पुनरावेदक प्रतिवादीको पुनरावेदन जिकर रहेकोमा सोसम्बन्धमा विचार गर्दा प्रस्तुत सन्दर्भमा मुलुकी ऐन जबरजस्ती करणीको महलको १ नं. को अवलोकन गर्नु पर्ने सान्दर्भिक देखिन आयो। उक्त महलको १ नं. मा कसैले कुनै महिलालाई निजको मञ्जुरी नलिई करणी गरेमा वा सोह्र वर्षभन्दा कम उमेरकी बालिकालाई निजको मञ्जुरी लिई वा नलिई करणी गरेमा निजले जबरजस्ती करणी गरेको ठहर्छ भनी उल्लेख गरेको पाईन्छ। यसरी उक्त व्यवस्थाबाट जबरजस्ती करणीको वारदात हुनको लागि मुख्य गरेर दुइ तत्व हुनु आवश्यक देखियो। प्रथमतः अपराधिक कार्यको रूपमा करणी गरेको र दोस्रोमा पीडितको मञ्जुरी नभएको हुनु पर्ने देखिन्छ। यसका अलावा यदी कुनै मानिसले १६ वर्ष भन्दा कम उमेरकी बालिकालाई निजको मञ्जुरी लिई वा नलिई कुनै पनि तवरबाट करणी गरेकोमा त्यस्तो कार्य जबरजस्ती करणीको कसूर हुने गरी परिभाषा गरेको देखिन्छ।

प्रस्तुत मुद्दामा पीडित ८ वर्षकी रहेकोमा कुनै विवाद देखिंदैन। पुनरावेदक प्रतिवादीले पीडित "B बेलवारी" को योनीमा आफ्नो लिङ्ग पसाउन खोज्दा नपसेको कारण योनी बाहिर विर्य स्खलन भएको भनी मौकाको र अदालतको बयानमा खुलाई दिएबाट पुनरावेदक प्रतिवादीले करणी गर्ने मनसाय राखी पीडितको योनीमा आफ्नो लिङ्ग दलेको तर पीडित नाबालक भएको कारण निज उत्तेजित हुने कल्पना पनि गर्न नसकिने हुँदा पुनरावेदक प्रतिवादीले आफ्नो लिङ्ग योनीमा पसाउन नसकेको प्रष्ट देखिन्छ। यसरी पुनरावेदक प्रतिवादीले जबरजस्ती करणीको लागि आफ्नो पूर्ण मनसायका साथ सम्पूर्ण

प्रयास गरेको, सो कार्यलाई कहिकतैबाट हस्तक्षेपसमेत नभएको तर पीडित ८ वर्षकी नाबालिका भएकै कारणले मात्र योनिभित्र लिङ्ग प्रवेश नगरेको प्रष्ट हुन आयो।

जे.पी.मोदीको Medical Jurisprudence and Toxicology 15th edition को पेज नं. ३२८ मा जबरजस्ती करणीको वारदात स्थापित हुनका लागि पुरुषको लिङ्ग योनीमा प्रेश गर्नु आवश्यक नहुने भनी यसरी उल्लेख गरेको पाईन्छ, "To constitute the offence of rape it is not necessary that there should be complete penetration of the penis with emission of semen and reapture of the hymen. Partial penetration of penis within the labia majora of the valve or pudendum with or without emission of semen or even an attempt at penetration is quite sufficient for the purpose to the law भनी जबरजस्ती करणीको वारदात कायम हुनको लागि पुरुषको लिङ्ग योनी भित्र पूर्ण प्रवेश आवश्यक नहुने, योनीको बाह्य भागभित्र लिङ्ग प्रवेश गराउनु वा योनी भित्र लिङ्ग प्रवेश गराउने प्रयत्न गर्नु नै कानूनी प्रयोजनको लागि जबरजस्ती करणी पन्थास हुने भनी उल्लेख गरिएको पाईन्छ।

यसरी प्रस्तुत मुद्दामा पुनरावेदक प्रतिवादीले पीडितको योनीमा आफ्नो लिङ्ग प्रवेश नगराएको भए तापनि आफ्नो यौनइच्छा प्राप्तीको लागि पीडित नाबालिकाको योनीमा आफ्नो लिङ्ग दली विर्य स्खलनसमेत गरेको अवस्थामा लिङ्ग योनीमा प्रवेश नगराएको हुँदा जबरजस्ती करणीमा कसूरदार ठहर्‍याएको फैसला त्रुटिपूर्ण रहेको भन्ने पुनरावेदक प्रतिवादीको पुनरावेदन जिकिरसंग यो इजलास सहमत हुन सकेन।

यसै प्रश्न समावेश भएको पुनरावेदक वादी नेपाल सरकार विरुद्ध टेकबहादुर क्षेत्री भएको जबरजस्ती करणी मुद्दामा (ने.का.प. २०६६ अंक ५ नि.नं. ८१४२ पृष्ठ ७४३) करणी गर्ने इच्छा वा मनसायले पूर्णता प्राप्त गरेको क्रियालाई अपराधले पूर्णता पाएको अवस्था अर्थात् Commission of the Crime का रूपमा लिनु पर्ने। जबरजस्ती करणीका लागि सम्पूर्ण प्रयास गरेको, त्यसमा कहीं कतैबाट हस्तक्षेप समेत नभएको तर बालिकाको उमेर अत्यन्त कम भएकै कारणले मात्र योनीभित्र लिङ्ग प्रवेश नगरेको अवस्थालाई अपराधको गम्भीरता घटाउने आधार बनाउन नमिल्ने। बालिकाको उमेर अत्यन्त कम भएकै कारणले गर्दा बालिकाको योनीभित्र निजको लिङ्ग प्रवेश नगरेकै आधारमा निजको क्रियालाई जबरजस्ती करणीको उद्योगका रूपमा मात्र सीमित गराउन नमिल्ने भनी र विष्णु अधिकारी विरुद्ध नेपाल सरकार भएको जबरजस्ती करणी मुद्दामा (ने.का.प. २०६३ अङ्क २ नि.नं. ७६५२

पृष्ठ २३२) योनीमा लिङ्ग प्रवेश नगरेसम्म जबरजस्ती करणीको कसूर हुदैन भनी सबै अवस्थामा व्याख्या गर्ने हो भने शारीरिक रूपमा कमजोर महिलामाथि हुने यौनजन्य अपराधबाट प्रतिवादीले उन्मुक्ति पाउने अवस्था आउन सक्ने भनी सिद्धान्तसमेत प्रतिपादन भएको छ। प्रस्तुत परिप्रेक्ष्यमा प्रस्तुत मुद्दाकी पीडित ८ वर्षकी नाबालिका आफ्नो मामा नाताका पुनरावेदक प्रतिवादीसंग सुतेको अवस्थामा करणी गरेको तर नाबालिक भएको कारण पीडितको योनीमा पुनरावेदक प्रतिवादीको लिङ्ग प्रवेश हुन नसकी योनी बाहिर नै विर्य स्खलन भएको तथ्य स्थापित भएको अवस्थामा नाबालिकाउपर घटाइएको जघन्य अपराधिक कार्यलाई केवल योनीभिन्न लिङ्ग प्रवेश नगरेको र नसाको सुरमा करणी गरेको र पीडित नाबालिकासमेतको सहमति रहेको भन्ने आधारमा यी पुनरावेदक प्रतिवादीको कार्यलाई मुलुकी ऐन जबरजस्ती करणीको महलको १ नं. विपरितको कसूर होइन भनी मान्न नमिल्ने हुँदा पुनरावेदन अदालत विराटनगरले गरेको फैसलालाई अन्यथा भन्न मिल्ने।

अतः उल्लिखित तथ्य, प्रतिपादित सिद्धान्त, कानूनी व्यवस्था एवं विवेचनासमेतका आधारमा पुनरावेदक प्रतिवादी लोकेन्द्र परियारलाई मुलुकी ऐन जबरजस्ती करणीको महलको ३ (१) नं. बमोजिम १० वर्ष कैद र निजबाट पीडित "B बेलवारी" ले रु. १०,०००। (दश हजार) भराई पाउँने ठहर्न्याई पुनरावेदन अदालत विराटनगरबाट मिति २०७०।३।२३ मा भएको फैसला मिलेकै देखिँदा सदर हुने ठहर्छ। पुनरावेदक प्रतिवादीको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्तैन। प्रस्तुत मुद्दाको दायरीको लगत कट्टा गरी मिसिल नियमानुसार बुझाईदिनू।

न्यायाधीश

उक्त रायमा म सहमत छु।

न्यायाधीश

इजलास अधिकृतः अर्जुनप्रसाद कोइराला

कम्प्युटर अपरेटर:- गीता घिमिरे (गिरी)

इति सम्बत २०७२ साल कार्तिक महिना १० गते रोज ३ शुभम्